

Arrest

nr. 241 200 van 18 september 2020
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat M. WARLOP, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 11 augustus 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 juli 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 26 april 2018 met nr. X.

1.3. Op 7 augustus 2018 dient verzoeker een tweede beschermingsverzoek in. Dit verzoek wordt op 29 oktober 2018 niet-ontvankelijk verklaard. Verzoeker dient hiertegen geen beroep in.

1.4. Op 1 februari 2019 dient verzoeker een derde beschermingsverzoek in.

1.5. Op 30 januari 2020 neemt de commissaris-generaal een beslissing waarbij dit derde beschermingsverzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een sjjiitische Arabier bent, en op 6 januari 1988 in de stad Najaf, Zuid-Irak, bent geboren. U groeide op in het ouderlijke huis in de Jadida Raba'a-wijk. Uw vader verblijft sinds 1986 in Saoedi-Arabië, is er getrouwd, maar reist nog herhaaldelijk naar Irak. Hij heeft zich ondertussen tot het soennisme bekeerd. U studeerde tot het lager middelbaar en verliet de school in 2007. In 2008 begon u in uw wijk een winkel voor telefoonherstellingen.

Op 22 november 2012 bracht een meisje, een zekere [S.S.K.A.M.], haar gsm binnen voor herstelling. Na de herstelling bleven jullie contact houden en startten jullie een relatie. U wist dat haar vader een leidinggevende was bij het sjjiitische Jaysh Al Mehdi ('Mehdi-leger') en Saraya As Salam. Daarnaast werkten vier van haar ooms bij de politie.

In 2013 raakte u lichtgewond bij een bomaanslag in Najaf.

In januari of juni 2013 plande u een eerste huwelijksaanzoek voor [S.]. Haar familie ging niet akkoord. Ondanks het afgesprongen huwelijksaanzoek zetten jullie de relatie verder. Nog dezelfde dag hadden jullie voor het eerst seksuele betrekkingen. Op 15 mei 2014 volgde een tweede huwelijksaanzoek. De familie van [S.] liet weten dat haar vader nooit zou instemmen met een huwelijk en dat het geen nut had om aan te dringen. Ondanks de afwijzing besloten jullie de relatie verder te zetten in de hoop dat de situatie ooit zou keren. Op 1 juli 2014 sloten [S.] en u een geheim genotshuwelijk af om bij elkaar te kunnen zijn en seks te hebben.

In de periode die volgde zochten jullie elkaar steeds vaker op. In de nacht van 20 juli 2015 spraken u en [S.] bij haar thuis af. Bij het verlaten van de woning werd u betrappt door haar oom [Sa.]. Het kwam tot een handgemeen waarbij [Sa.] u tegen de grond sloeg. [S.] probeerde tussen te komen en wierp zich op haar oom. Die laatste gaf haar een elleboogstoot waardoor [S.] het evenwicht verloor en met haar hoofd tegen een ton stootte. U kon ontkomen en haastte u naar de woning van een vriend, een zekere [A.].

Op 23 juli 2015 vernam u dat [S.] aan een hersenbloeding was overleden in het Al Sadr-ziekenhuis van Najaf. Uw broer [H.] zei dat u onmogelijk in Irak kon blijven en trof voorbereidingen voor uw vertrek. De volgende dag, op 24 juli 2015, vloog u vanop de luchthaven van Najaf naar Istanbul, Turkije. U reisde onder uw eigen identiteit en met uw eigen paspoort. Vervolgens reisde u naar Izmir.

Op 25 juli 2015 werd u door uw stam verstoten en vogelvrij verklaard. Kort erna verlieten uw gezinsleden de woning en doken ze onder in de Al Amir-wijk.

Op 29 juli 2015 werd er een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd omdat de familie van [S.] u beschuldigde van moord op hun dochter.

Op 31 juli 2015 reisde u op irreguliere wijze naar Griekenland. Daarna reisde u via de Balkan over land naar België. Op 9 augustus 2015 kwam u in België aan en op 11 augustus 2015 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 24 december 2016, bijna anderhalf jaar na uw vertrek uit Irak, werd uw neef [R.H.J.A.A.] vermoord teruggevonden in de buurt van de luchthaven van Najaf. Het ging om een liquidatie door terroristen. U sluit niet uit dat de familie van [S.] achter de aanslag zat.

Eind mei 2017 werd uw tante opzettelijk aangereden door een politiewagen en daarna mishandeld door de agenten. U bent niet zeker of het incident iets met uw eigen zaak te maken heeft.

Op 17 juli 2017 nam het CGVS in hoofde van u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep en legde bijkomende stukken voor. Desondanks bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 26 april 2018 de beslissing van het CGVS (Arrest nr. 203053, dd. 26/04/2018). U ging niet in cassatieberoep.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 7 augustus 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde uw eerdere asielmotieven en legde bijkomende stukken voor. U verklaarde dat uw moeder werd geslagen en dat uw broer [H.] naar de gevangenis werd gebracht. Ondertussen zijn uw moeder en uw broers [M.] en [H.] naar Turkije gevlucht. U wil hen naar België overbrengen.

Ter staving van uw volgend verzoek legde u volgende stukken voor: kopie nationaliteitsbewijs moeder (+ vertaling), kopie verblijfsvergunning van vader - Saoedi-Arabië, kopie nationaliteitsbewijs [S.] (+ vertaling), kopie identiteitskaart [S.] (+ vertaling), kopie rijbewijs vader - Saoedi-Arabië, kopie werkbadje van vader Saoedi-Arabië, attest psycholoog dd. 28/09/2018, kopie attest psycholoog dd. 26/09/2019.

Op 29 oktober 2018 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 1 februari 2019 een derde verzoek om internationale bescherming in. Vooreerst verwijst u andermaal naar uw verklaringen die u in uw eerdere verzoeken heeft aangebracht en vreest u nog steeds in Irak te zullen worden vermoord of gearresteerd ten gevolge van uw relatie met [S.]. Daarnaast verklaart u in België deelgenomen te hebben aan enkele demonstraties tegen de aanwezigheid van Iraanse militieën in Irak, waarvan één voor de Iraakse ambassade en twee voor de Europese Commissie in Brussel. U hielp deze demonstraties ook mee te organiseren. Tot slot wijst u naar uw slechte medische situatie. Omwille van uw psychologische problemen deed u een aanvraag voor medische regularisatie (9ter) maar deze werd geweigerd door een foute handeling van uw advocaat.

Ter staving van uw derde verzoek legt u volgende documenten neer: een print van een foto van het graf van [S.] (+ Nederlandstalige vertaling), een usb-stick met daarop beelden van het graf van [S.] en drie originele psychologische rapporten over uw posttraumatische stresssyndroom d.d. 22/01/2019, 30/01/2019 en 31/07/2019.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

U legde weliswaar een aantal psychologische attesten neer waaruit blijkt dat u lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom. U verwees ook naar uw psychologische klachten tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, d.d. 6/1/2020. Dient echter te worden opgemerkt dat de voorgelegde psychologische attesten dateren van 22/01/2019, 30/01/2019 en 31/07/2019. Het meest recente attest dateert aldus van ruim 5 maanden voor uw interview bij de DVZ. Ondanks uw bewering bij de DVZ dat u tot op heden therapie volgt, legde u geen documenten neer die dit kunnen staven. U toont dan ook niet aan dat u, zoals u beweert, op heden nog steeds kampt met psychologische problemen en tot op heden hiervoor in behandeling bent. Dit terzijde, uit de voorgelegde stukken kan niet worden afgeleid dat uw psychologische problemen van die aard zijn dat zij het standaardprocedureverloop ten tijde van uw interview bij de DVZ, d.d. 6/1/2020, in het gedrang konden brengen. U haalt dit ook zelf niet aan en bevestigde daarentegen uitdrukkelijk dat er volgens u geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (zie vragenlijst 'Bijzondere procedurele noden' DVZ).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u heden aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze louter herhalingen zijn van het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste en tweede verzoek heeft uiteengezet, met name de incidenten als gevolg van een ongeoorloofde relatie met [S.S.K.A.M.], dient te worden benadrukt dat het CGVS uw eerste verzoek heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van uw asielrelaas. De weigeringsbeslissing werd door Raad van Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd waardoor deze beslissing kracht van gewijsde geniet en de erin vastgestelde ongeloofwaardigheid niet langer kan worden betwist. Ook de documenten die u in het kader van uw beroepsprocedure voorlegde, i.c. twee bijkomende medische attesten d.d. 12/12/2017 en 12/02/2018 en foto's van uw moeder met een blauw oog, konden het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen niet herstellen. Uw tweede verzoek, waarin u louter bijkomende verklaringen aanhaalde die volledig in het verlengde lagen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond werd beschouwd, werd afgewezen met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Dat u in het kader van huidig verzoek de asielmotieven die u in het verleden heeft uiteengezet, herhaalt, wijzigt niets aan de bevindingen geformuleerd in de voorgaande beslissingen en is op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Wat betreft de documenten die u in uw huidig verzoek neerlegt ter ondersteuning van de motieven die u in uw vorige verzoeken heeft uiteengezet, m.n. een foto van het graf van [S.] en een usb-stick met daarop beelden van het graf, dient te worden vastgesteld dat deze stukken niet van die aard zijn dat zij de geloofwaardigheid van uw relaas kunnen herstellen. De foto en video van het graf van de genaamde '[S.S.K.A.M.]' (zie Documenten, vertaling foto graf) doen immers geen enkele uitspraak over wie deze persoon is, hoe deze persoon zich tot u verhoudt of wat er deze persoon overkomen is.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt betreffende gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorige verzoeken, met name dat u in België deelnam aan enkele demonstraties tegen de aanwezigheid van Iraanse milities in Irak, moet worden geconcludeerd dat deze evenmin kunnen overtuigen.

Kan hieromtrent worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt van uw verklaringen aan demonstraties te hebben deelgenomen noch te hebben geholpen bij de organisatie ervan. U kan zelfs niet eens duiden wanneer u aan deze demonstraties zou hebben deelgenomen (Verklaringen Volgend verzoek, vraag 16). Dit blijven dan ook blote beweringen uwentwege. Ook al zou dit alsnog worden aangenomen, het louter deelnemen aan en meehelpen organiseren van deze demonstraties betekent niet per sé dat u hierom enige vrees ten aanzien van uw land van herkomst, Irak, zou dienen te koesteren. Niets wijst er immers op dat de Iraakse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan deze demonstraties, dan wel dat u omwille van deze activiteiten enig probleem zou kennen in geval van terugkeer naar Irak (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16). De loutere algemene stelling dat u zal worden vermoord omdat er in Irak altijd mensen worden vermoord door gewapende milities en anderen (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 18), heeft geen enkele betrekking op uw persoon en is een blote bewering die u op geen enkele manier staaft. Het verwijzen naar de algemene situatie volstaat dan ook niet om aan te tonen dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging volgens de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

U verwijst tot slot naar uw psychologische problemen en staft deze met drie psychologische attesten. Wat betreft het attest van 22 januari 2019, waarin enkele asielmotieven worden vermeld, dient te worden bemerkt dat de inhoud van dit attest (quasi) identiek is aan de inhoud van eerder door u neergelegde attesten van de organisatie (zie administratief dossier eerste en tweede verzoek). Zowel het CGVS als de RvV waren toen van mening dat deze attesten niets vermogen te veranderen aan het ongeloofwaardig karakter van uw asielmotieven. Hetzelfde geldt logischerwijs voor het laatste attest van deze organisatie. Samen met de psychologische attesten van 1 januari en 31 juli 2019, bevestigen deze hoogstens uw psychische toestand en het feit dat u verder psychologisch opgevolgd moet worden. Er dient hoe dan ook op gewezen te worden dat medische problemen op zich niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag ressorteren, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische problemen dient men een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dat uw eerste aanvraag voor medische regularisatie werd afgekeurd wegens een fout vanwege uw advocaat (Verklaring Volgens Verzoek, vraag 22), wat eveneens een loutere bewering betreft, kan hier op zich niets aan wijzen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Najaf te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwickeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf alSakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsvoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Najaf in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Najaf een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Najaf actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Najaf. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/_easo_coi_report_iraq._internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van “Artikel 1A §2 van het Internationale Verdrag van Genève, Artikelen 48/3 §2, §4, §5, 48/5§2, §3, 48/6 et 48/7, 57/6/2 §1er, eerste lid, 62 van de Vreemdelingenwet, Artikelen 2 en 3 van de Wet dd 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.”

Na een kort theoretisch betoog, zet verzoeker hierbij uiteen:

“Wat betreft het relaas van verzoeker :

1.

- Meneer bevestigt zijn verklaringen en herhaalt dat hij vreest vermoord te worden door de familie van [S.S.K.A.M.] en ook door de milities omdat haar vader was een leidinggevende bij het sjiiitische Jaysh Al Mehdi en Saraya As Salam.

2.

Meneer heeft deelgenomen aan enkele demonstraties tegen de aanwezigheid van Iraanse milities in Irak. (één voor de Iraakse ambassade en twee voor de Europese Commissie in Brussel)

Verzoeker heeft zijn land van herkomst op basis van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. Hij heeft dus aangetoond dat zijn vrees actueel is.

Zijn familie is naar Turkije gevlucht."

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het middel wordt toegelicht als volgt:

"Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus...

De situatie is nu verslechterd :

Het CGVS baseert zich op documenten dd maart 2019 om de veiligheidssituatie te evalueren.

Volgens :

(1) - les informations utilisées par les instances d'asile se doivent d'être mises à jour très régulièrement (article 4 de la Directive Qualification - article 38 de la Directive Procédure et article 27 de l'AR de 2003 organisant le C6RA). Or, en l'espèce, les informations ne sont plus actuelles. (Arrêt CCE n° 52.691 du 8 décembre 2010 ; Arrêt CCE n° 53.188 du 16 décembre 2010)

(2) - les informations doivent être transparentes impliquant ainsi la traçabilité et la fiabilité de la source. (Common EU Guidelines for Processing Country of Origin Information (COI), p. 12) (article 26 de l'AR de 2003 fixant la procédure devant le CGRA - loi de 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs)

Het CGVS moet zijn gegevens actualiseren.

Zo:

RFI : 24/01/2020

Irak: manifestation monstre à Bagdad contre l'occupation américaine

En Irak, une grande journée de mobilisation a lieu ce vendredi 24 janvier. L'influent leader chiite Moqtada Sadr a appelé la semaine dernière à des rassemblements d'ampleur pour dénoncer la présence américaine dans le pays. Les sadristes se remobilisent massivement contre les Etats-Unis.

De notre correspondante à Bagdad, Lucile Wassermann

AFP : 24/01/2020

A Bagdad, des milliers de manifestants réclament le départ des troupes américaines :

Des milliers de partisans du puissant leader chiite Moqtada Sadr ont manifesté vendredi à Bagdad pour demander l'expulsion des troupes américaines d'Irak, où le sentiment antiaméricain a redoublé ces dernières semaines.

Aux cris de "Dehors, dehors, occupant" ou "Oui à la souveraineté", une foule de fidèles de Moqtada Sadr, hommes, femmes et enfants parfois venus en bus d'autres régions, se sont rassemblés dans le quartier de Jadriyah, agitant des drapeaux irakiens.

Ce rassemblement est distinct des manifestations antigouvernementales qui avaient perdu un peu de leur élan après l'assassinat par les Etats-Unis, le 3 janvier à Bagdad, du général Qassem Soleimani, émissaire iranien en Irak, qui a entraîné un pic de tensions entre Téhéran et Washington, ennemis jurés mais puissances agissantes en Irak.

Dans un communiqué lu sur une estrade par un porte-parole, Moqtada Sadr a appelé au retrait des forces américaines d'Irak, à l'annulation des accords sécuritaires entre Bagdad et Washington et à la fermeture de l'espace aérien irakien aux avions militaires américains.

Le leader chiite a aussi appelé le président américain Donald Trump à ne pas être "arrogant" face aux responsables irakiens. "Si tout cela est fait, nous traiterons (avec les Etats-Unis) comme avec un pays non-occupant sinon, nous les considérerons comme un pays hostile à l'Irak", a-t-il ajouté.

De nombreux manifestants ont ensuite commencé à se disperser, jetant leurs panneaux dans des poubelles, mais plusieurs milliers sont restés sur place.

AFP 07/02/2020

Au moins 543 Irakiens ont été tués depuis le début le 1er octobre d'une révolte populaire inédite qui a été réprimée, émaillée de violences et cible d'une campagne d'assassinats et d'enlèvements, a indiqué ce vendredi la Commission gouvernementale des droits humains.

Le ministère de la Santé n'avait donné un bilan qu'au tout premier jour du mouvement qui touche la capitale Bagdad et le sud du pays et dénonce un pouvoir corrompu et incompétent.

Quatre mois de révolte

Plus de quatre mois après le début de la révolte, la Commission gouvernementale des droits humains sort elle aussi d'un long silence, après avoir accusé différentes institutions publiques de refuser de lui communiquer les informations sur les morts, les blessés ou le nombre de manifestants interpellés.

Selon cette institution, appartenant à l'Etat tout en étant l'une des voix les plus critiques de la gestion gouvernementale de la crise depuis son déclenchement, 543 personnes ont été tuées, dont 276 à Bagdad.

Quasiment toutes sont des manifestants. Dix-sept membres des forces de sécurité ont également été tués.

En outre, environ 30.000 personnes ont été blessées, selon des sources médicales.

Alors que les blessés par balles se comptent par milliers, l'Etat accuse des membres des forces de l'ordre isolés ou des assaillants non identifiés de tirer.

Répression massive

Les manifestants, eux, dénoncent pêle-mêle les forces de sécurité, les combattants des factions armées et les hommes de main des partis politiques.

L'ONU a déjà à plusieurs reprises accusé des "milices" d'être derrière la vaste campagne d'assassinats, d'enlèvements et de menaces contre des militants qui vise à faire cesser un mouvement de contestation sans précédent en Irak, seizième pays le plus corrompu au monde. La Commission des droits humains dénombre ainsi 22 assassinats ciblés de militants et 72 disparus, probablement toujours aux mains de leurs ravisseurs.

En outre, après plus de 2700 arrestations, 328 Irakiens sont toujours en détention, selon la Commission. Het is duidelijk dat in deze omstandigheden Verzoeker onmogelijk naar Irak kan terugkeren."

3. Nieuwe stukken

3.1. Verweerder maakt op 19 augustus 2020 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt gemaakt. Hij verwijst hierbij naar:

- het rapport van UNHCR: *"International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq"* van mei 2019;
- EASO *"Country Guidance note: Iraq"* van juni 2019;
- EASO *"Country of Origin Report Iraq: Security situation"* van maart 2019;
- COI Focus Irak *"Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak"* van 20 maart 2020;
- EASO *"COI Report Iraq – Internal mobility"* van 5 februari 2019.

3.2. Ter terechtzitting maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij een psychologisch attest ondertekend door een psycholoog en psychiater van 25 augustus 2020 wordt gevoegd.

4. Beoordeling

4.1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen, zodat de verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht. Verzoeker maakt verder niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen d.w.z. dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. De middelen falen op dit punt.

4.2. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, volstaat het niet dat er nieuwe elementen aanwezig zijn. De Vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat het moet gaan om nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen, wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate gewijzigd is dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.3.1. In zijn eerste beschermingsverzoek verklaarde verzoeker dat hij een ongeoorloofde (seksuele) relatie met S. had die aan het licht is gekomen waarna er een handgemeen heeft plaatsgevonden waarbij S. ernstig gewond is geraakt en daarna is overleden. Verzoeker is vervolgens gevlucht, is daarna uit zijn stam verstoten en er werd tegen hem een arrestatiebevel uitgevaardigd nadat de familie S. hem had beschuldigd van moord op hun dochter.

In zijn tweede beschermingsverzoek herhaalde verzoeker zijn eerdere vluchtredenen en legde hij bijkomende stukken voor.

In het kader van zijn derde beschermingsverzoek verwijst verzoeker andermaal naar zijn verklaringen en vreest hij nog steeds in Irak te worden vermoord of gearresteerd omwille van zijn relatie met S. Daarnaast verklaart verzoeker in België te hebben deelgenomen aan enkele demonstraties tegen de aanwezigheid van Iraanse milities in Irak. Verzoeker verwijst ook nog naar zijn medische situatie. Verzoeker legt volgende overtuigingsstukken voor: een print van een foto van het graf van S., een usb-stick met daarop beelden van het graf van S. en drie originele psychologische rapporten over zijn posttraumatisch stresssyndroom.

De hamvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een ‘nieuw element’ dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

4.3.2. Wat betreft verzoekers verklaringen over zijn ongeoorloofde relatie met S., blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker verklaringen herhaalt die reeds werden beoordeeld in het kader van zijn eerste en tweede beschermingsverzoeken. Aangezien deze beschermingsverzoeken werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en verzoeker enkel zijn verklaringen die hij reeds in het verleden uiteenzette herhaalt, zijn deze voor de commissaris-generaal niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid

Wat betreft de voorgelegde stukken, met de foto en video van het graf van S., stelt de commissaris-generaal vast dat deze geen enkele uitspraak doen over wie deze persoon is, hoe deze persoon zich tot verzoeker verhoudt of wat deze persoon is overkomen. Bijgevolg besluit hij dat deze stukken niet van die aard zijn dat zij de geloofwaardigheid van verzoekers relaas kunnen herstellen.

Deze bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de nieuwe elementen en verklaringen van verzoeker vinden steun in het administratief dossier, hebben ze betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Door in zijn verzoekschrift louter zijn verklaringen te bevestigen en te volharden in het vluchtrelaas omtrent S., slaagt verzoeker er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen.

4.3.3. Omtrent verzoekers verklaringen over zijn deelname aan demonstraties tegen de aanwezigheid van Iraanse milities in Irak, oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet overtuigt. Hij motiveert terdege dat het enkel blote beweringen betreffen aangezien er geen begin van bewijs voorligt en verzoeker zelfs niet kan duiden wanneer hij aan de demonstraties zou hebben deelgenomen. Verder wijst de commissaris-generaal erop dat zelf als zou worden aangenomen dat verzoeker deelnam aan demonstraties het louter deelnemen aan en mee helpen organiseren van deze demonstraties niet noodzakelijk betekent dat hij hierom enige vrees ten aanzien van zijn land van herkomst, Irak, zou dienen te koesteren. Er is volgens de commissaris-generaal niets dat erop wijst dat de Iraakse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn deelname aan deze demonstraties, dan wel dat hij omwille van deze activiteiten enig probleem zou kennen in geval van terugkeer naar Irak. Een loutere algemene stelling dat hij zal worden vermoord omdat er in Irak altijd mensen worden vermoord door

gewapende milities en anderen, heeft geen enkele betrekking op verzoekers persoon en is eveneens een blote bewering. Het verwijzen naar de algemene situatie volstaat dan ook niet om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te nemen.

Ook deze bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en correct. Door louter te herhalen dat hij heeft deelgenomen aan demonstraties, kan verzoeker deze bevindingen niet ernstig weerleggen.

4.3.4. Wat betreft verzoekers psychologische problemen en de drie voorgelegde psychologische attesten, stelt de Raad vast dat verzoeker de terechte bevindingen van de commissaris-generaal hierover geheel ongemoeid laat, met name:

- *“U legde weliswaar een aantal psychologische attesten neer waaruit blijkt dat u lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom. U verwees ook naar uw psychologische klachten tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, d.d. 6/1/2020. Dient echter te worden opgemerkt dat de voorgelegde psychologische attesten dateren van 22/01/2019, 30/01/2019 en 31/07/2019. Het meest recente attest dateert aldus van ruim 5 maanden voor uw interview bij de DVZ. Ondanks uw bewering bij de DVZ dat u tot op heden therapie volgt, legde u geen documenten neer die dit kunnen staven. U toont dan ook niet aan dat u, zoals u beweert, op heden nog steeds kampt met psychologische problemen en tot op heden hiervoor in behandeling bent. Dit terzijde, uit de voorgelegde stukken kan niet worden afgeleid dat uw psychologische problemen van die aard zijn dat zij het standaardprocedureverloop ten tijde van uw interview bij de DVZ, d.d. 6/1/2020, in het gedrang konden brengen. U haalt dit ook zelf niet aan en bevestigde daarentegen uitdrukkelijk dat er volgens u geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (zie vragenlijst ‘Bijzondere procedurele noden’ DVZ).*

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

en

- *“U verwijst tot slot naar uw psychologische problemen en staaft deze met drie psychologische attesten. Wat betreft het attest van 22 januari 2019, waarin enkele asielmotieven worden vermeld, dient te worden bemerkt dat de inhoud van dit attest (quasi) identiek is aan de inhoud van eerder door u neergelegde attesten van de organisatie (zie administratief dossier eerste en tweede verzoek). Zowel het CGVS als de RvV waren toen van mening dat deze attesten niets vermogen te veranderen aan het ongeloofwaardig karakter van uw asielmotieven. Hetzelfde geldt logischerwijs voor het laatste attest van deze organisatie. Samen met de psychologische attesten van 1 januari en 31 juli 2019, bevestigen deze hoogstens uw psychische toestand en het feit dat u verder psychologisch opgevolgd moet worden. Er dient hoe dan ook op gewezen te worden dat medische problemen op zich niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag ressorteren, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische problemen dient men een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dat uw eerste aanvraag voor medische regularisatie werd afgekeurd wegens een fout vanwege uw advocaat (Verklaring Volgens Verzoek, vraag 22), wat eveneens een loutere bewering betreft, kan hier op zich niets aan wijzigen.”*

Deze bevindingen blijven dan ook gehandhaafd.

Wat betreft het psychologisch attest van 25 augustus 2020 dat verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt, stelt de Raad vast dat dit psychologisch attest in de lijn ligt van de vorige psychologische attesten en niets nieuws bijbrengt. Het attest bevestigt verzoekers psychologische toestand en vermeldt dat hij psychologisch en medicamenteus wordt opgevolgd, maar er blijkt uit dit attest niet dat verzoeker bijzonder procedure noden heeft. Evenmin voert verzoeker dit aan. Dit attest betreft dan ook geen nieuw element in de zin van artikel 39/76, § 1, 2de lid van de Vreemdelingenwet en wordt daarom niet in aanmerking genomen.

4.3.5. Wat de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in de regio van herkomst betreft, betwist verzoeker niet dat, gelet op zijn verklaringen over zijn regio van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de stad Najaf, Zuid-Irak, moet worden beoordeeld.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij bij aanvullende nota van 17 augustus 2020 de beschikbare landeninformatie aanvulde en actualiseerde. Op basis daarvan zet zij het volgende uiteen:

“Uit de beschikbare informatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, en de COI Focus Irak - veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020) blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwickeld waren in het offensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. De Popular Mobilisation Forces (PMF) rekruteerden er wel tal van jongeren om ISIS in de Centraal-Iraakse provincies te bestrijden en ISIS voerde acties uit in Zuid-Iraakse provincies. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Dit belette evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegde op het Iraakse grondgebied.

De Iraakse autoriteiten hebben de controle over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de PMF zijn er in alle provincies aanwezig. De tribale cultuur is sterk aanwezig in de zuidelijke provincies van Irak. De plaatselijke stammen spelen dan ook een belangrijke rol in elk aspect van de Zuid-Iraakse samenleving.

In Zuid-Irak is ISIS hoofdzakelijk in de provincie Babil actief. Niettegenstaande Babil in 2018 gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIS er in de loop van dat jaar meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in de stad Jurf al-Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend strijders van de PMF, leden van de ISF en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt. In de periode 2019 - begin 2020 werd slechts een beperkt aantal veiligheidsincidenten in Zuid-Irak toegeschreven aan ISIS. In de provincie Babil vonden er rondom Jurf al-Sakhr nu en dan aanslagen met Improvised Explosion Devices (IED's) plaats op leden van de PMF. Jurf al-Sakhr was de enige stad met een soenitische meerderheid in de regio en staat sinds 2014 onder controle van de PMF. Door haar ligging is ze van groot strategisch belang en tot op heden krijgen de oorspronkelijke inwoners geen toelating om terug te keren. In de stad Musayyab in dezelfde provincie raakten in augustus 2019 tientallen personen gewond bij een aanslag met een IED. In september 2019 eiste ISIS een aanslag op in Kerbala, daarbij vielen twaalf doden.

Het geweld in Zuid-Irak is eerder tribaal en/of crimineel van aard. Het betreft onder meer inter-of intratribale geschillen, drugscriminaliteit en eengerelateerd geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan geven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren. Verder gebruiken conservatieve islamitische groepen, met name in de provincie Basra, geweld tegen zaken of personen die door hen als haram (verboden) worden beschouwd.

Sinds 2015 vinden er regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening waarmee het Iraakse zuiden kampt aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood.

Net zoals in Bagdad vinden er vanaf 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies grootschalige anti-regeringsprotesten plaats waarop de verschillende Zuid-Iraakse veiligheidsactoren met buitensporig geweld reageren. Hierbij worden ernstige mensenrechtenschendingen begaan. Talrijke demonstranten worden mishandeld, gearresteerd, verwond of gedood. De aan Iran gelinkte sjiitische milities van de PMF worden door bepaalde bronnen beschouwd als de hoofdverantwoordelijken voor het disproportioneel gebruik van geweld tegen de betogers, maar ook de Iraakse autoriteiten maken zich hieraan schuldig. Vooral in de stad Nassiriya, gelegen in de provincie Thi Qar, vinden tal van incidenten plaats en werd er buitensporig geweld gebruikt tegen demonstranten. Demonstranten zelf viseerden er partijgebouwen van de aan Iran gelieerde sjiitische milities en infrastructuur van de olie-industrie. De plaatselijke stammencultuur speelt een belangrijke rol bij de aanhoudende betogingen in Zuid-Irak. Bepaalde stammen kozen partij voor de betogers en nemen het voortouw tijdens de demonstraties. Plaatselijke stammenleiders kondigen bloedwraak af tegen leden van de veiligheidsdiensten en de PMF die geweld plegen tegen demonstranten. Het aantal slachtoffers, doden en gewonden, dat kan gelinkt worden aan de betogingen in Zuid-Irak varieert sterk van provincie tot provincie. Het met de betogingen gelieerde geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens Iraq Body Count (IBC) ligt het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003. Het aantal burgerslachtoffers lag de voorbije jaren in Zuid-Irak relatief gezien lager dan in de rest van Irak. Dit geldt ook voor 2019. Het aantal burgerslachtoffers dat viel bij incidenten die niet gelieerd kunnen worden aan betogingen bleef beperkt.

(...)

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq - Internal mobility van 5 februari 2019) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.“

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, concludeert de Raad samen met de verwerende partij dat er actueel in de voormelde zuidelijke provincies geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze zuidelijke provincies van Irak louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen enkel element aan dat hierover anders doet beslissen.

Verzoeker haalt nieuwsartikelen aan die betrekking hebben op burgerdemonstraties in Bagdad. Verzoekers betoog is niet dienstig aangezien hij afkomstig is van de stad Najaf in Zuid-Irak en niet van Bagdad. Bovendien, wat betreft het geweld dat wordt gebruikt in deze burgerdemonstraties, wijst de Raad erop dat dit type geweld niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Waar verzoeker de commissaris-generaal verwijt zich te hebben gesteund op verouderde literatuur die de werkelijke veiligheidssituatie in de regio van herkomst niet correct weergeeft nu deze van een jaar geleden dateert, stelt de Raad vast dat verzoeker zich beperkt tot een louter theoretisch betoog. Hij zet niet concreet uiteen hoe en waar precies de gebruikte landeninformatie niet meer de realiteit in de regio van herkomst zou weergeven. Hij brengt zelf geen enkele concrete landeninformatie aan die de actuele beoordeling van de commissaris-generaal, zoals uiteengezet in de aanvullende nota, ter zake in een andere daglicht kan stellen en die aantoont dat de situatie verslechterd is.

Verzoeker betwist verder in zijn verzoekschrift niet dat hij nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Najaf en dat er evenmin elementen aanwezig zijn die erop wijzen dat er in zijnen hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Ter terechtzitting stelt de raadvrouw dat verzoekers profiel, zoals dit blijkt uit de verschillende psychologische/psychiatrische attesten, moet worden betrokken bij de beoordeling van de veiligheids-situatie.

De voormelde attesten maken gewag van chronische posttraumatische stress die psychologische en psychiatrische opvolging behoeft. Er blijkt uit deze attesten evenwel niet concreet dat verzoekers mentale gezondheid dermate precair is of dermate beschadigd is dat hij in vergelijking met andere burgers in Najaf, Zuid-Irak, over minder weerbaarheid beschikt om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen. Verder blijkt evenmin dat het zelfstandig en adequaat functioneren van verzoeker omwille van zijn mentale gezondheidsproblemen en zijn medicatie dermate is aangetast dat hij minder weerbaar is. Er blijkt ook geen nood aan mantelzorg.

Noch in het verzoekschrift, noch tijdens de zitting wordt meer duiding gegeven of uiteengezet waarom verzoeker van mening is dat zijn psychologische toestand, gelet op de veiligheidssituatie in Najaf, een persoonlijke omstandigheid is die in zijn geval de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in die stad dermate verhoogt dat – hoewel de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in Najaf een reëel risico loopt op een ernstige

bedreiging van zijn leven of persoon – er niettemin moet worden aangenomen dat zulk reëel risico in hoofde van verzoeker bestaat.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers mentale toestand van die aard is dat hij een verhoogde kwetsbaarheid heeft die ertoe leidt dat hij een groter risico loopt dan andere burgers in Najaf op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

4.3.6. Gelet op het geheel dat voorafgaat, besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

Derhalve heeft de commissaris-generaal terecht besloten om het derde beschermingsverzoek van verzoeker in casu niet-ontvankelijk te verklaren.

Aangezien artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikelen 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet alsook van artikel 26 van het KB CGVS is dit onderdeel van het middel onontvankelijk aangezien hij verzuimt om uiteen te zetten op welke wijze deze bepaling door de bestreden beslissing zou worden geschonden.

4.3.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

De middelen zijn, in zoverre onvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES